

KARTA
ÖFVER
KNIPGRUFVAN
I
NORRBÄRKE SOCKEN

KARTAN

öfver

Rnipgrufvan

i Norrbärkes socken, St. Kopparbergs län,

upprättad på grund af egna mätningar,

som förrättades d. 23/3 och 15/5 1893,

af

N. S. Baumberg,

beställ. bekräft. af Kongl. Comm. Coll. Resol. d. 7/5 1894.

Skala: 1/800.

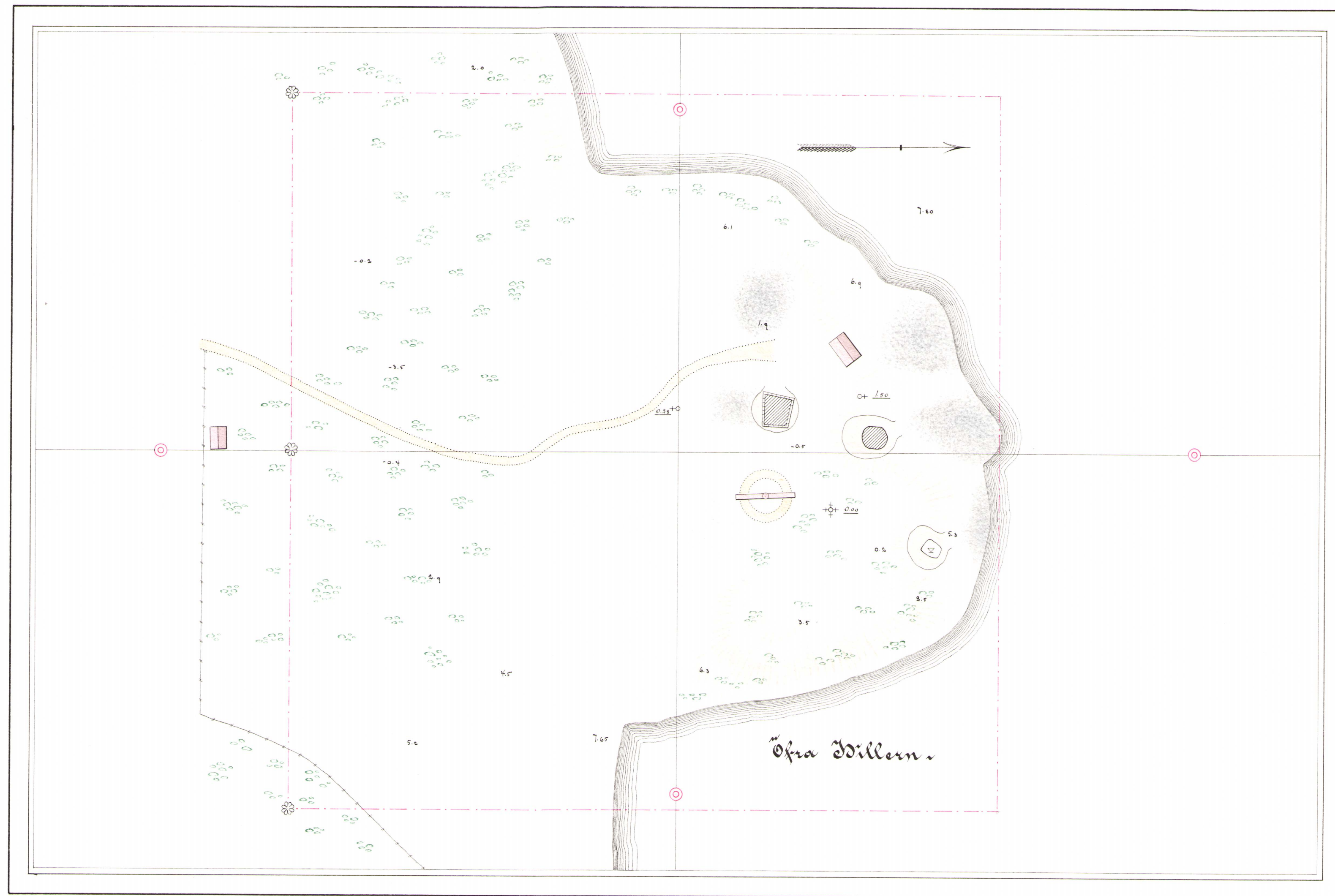
Svartmaln.

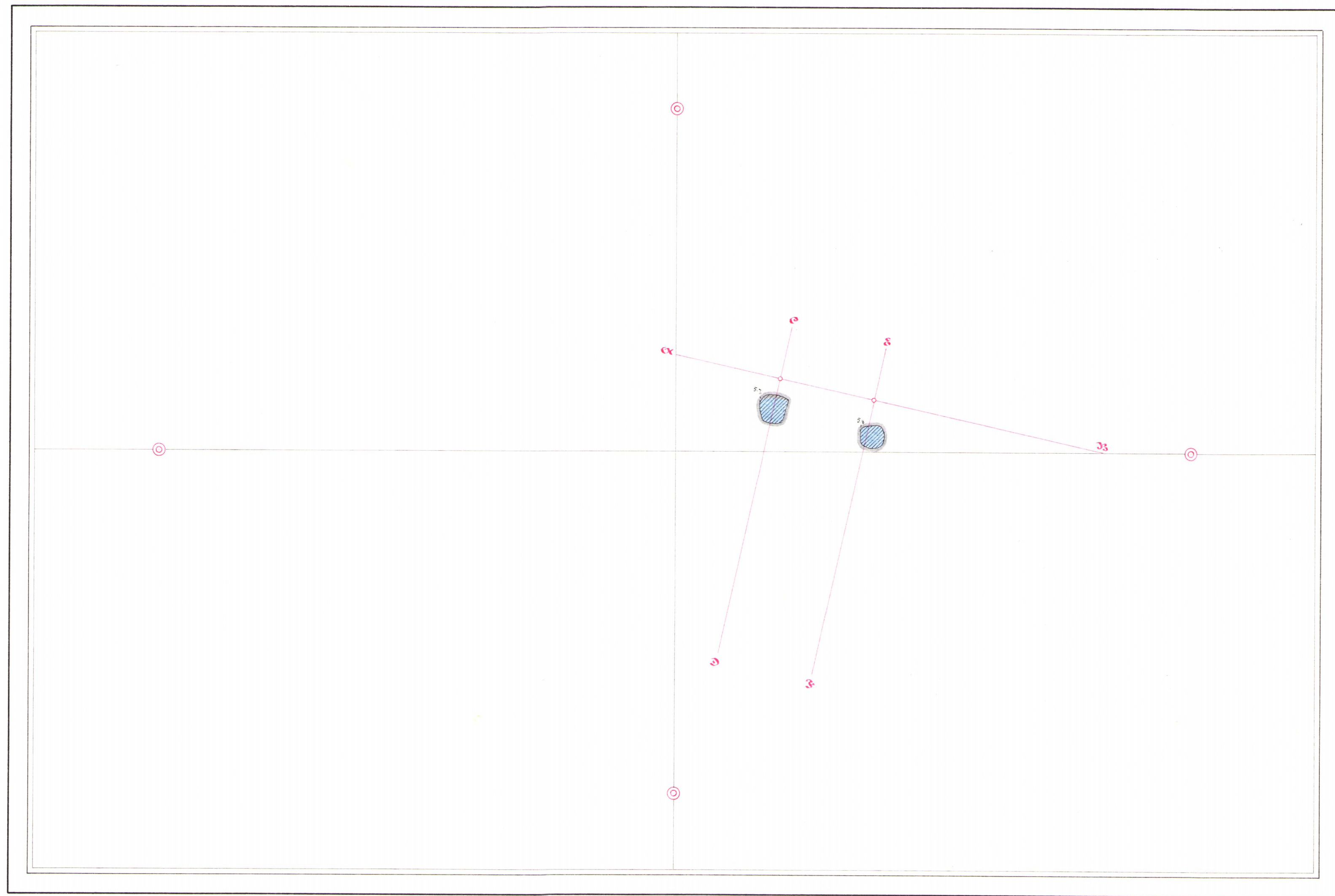
Kalksten.

Lagerarter.

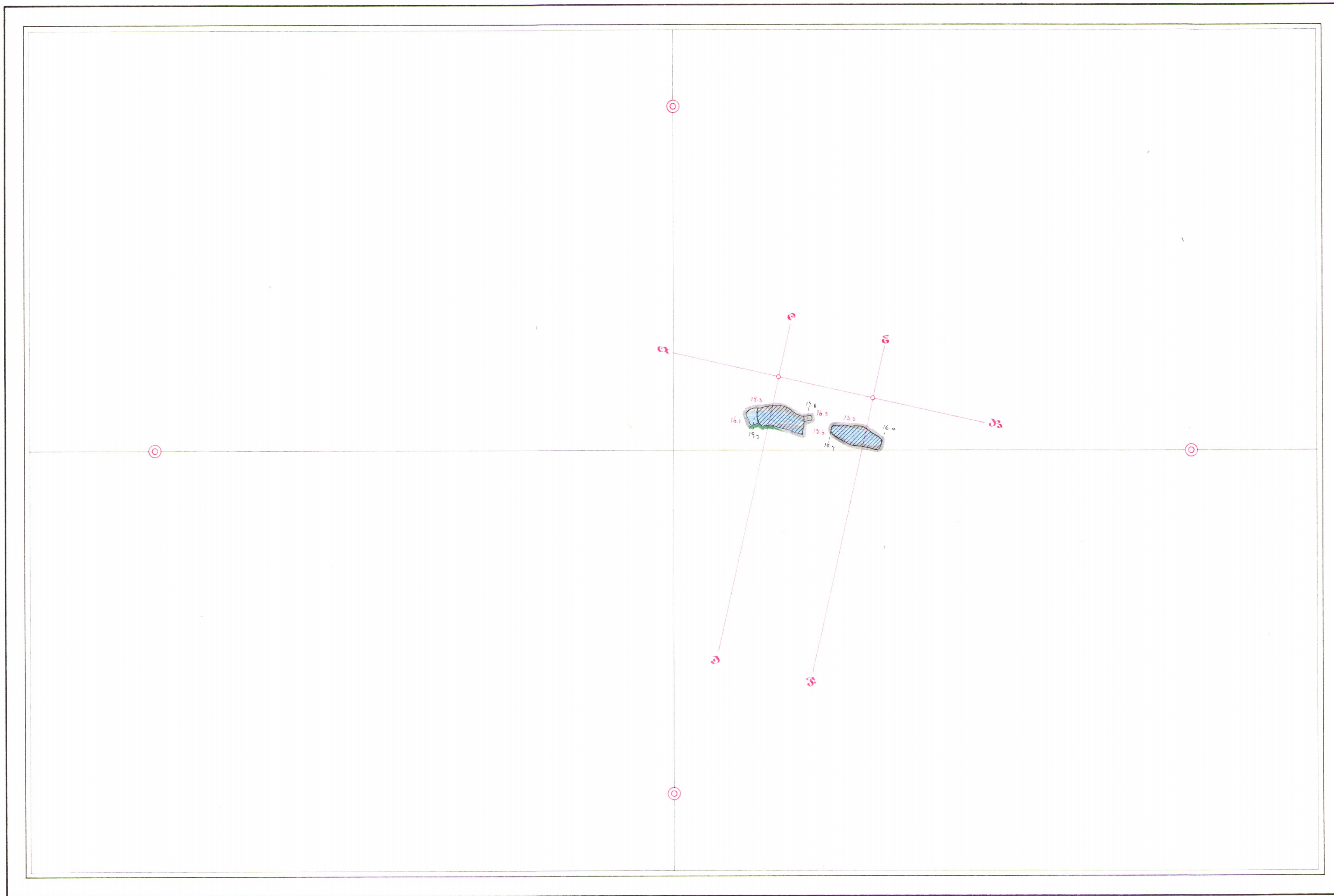

fol. 1.

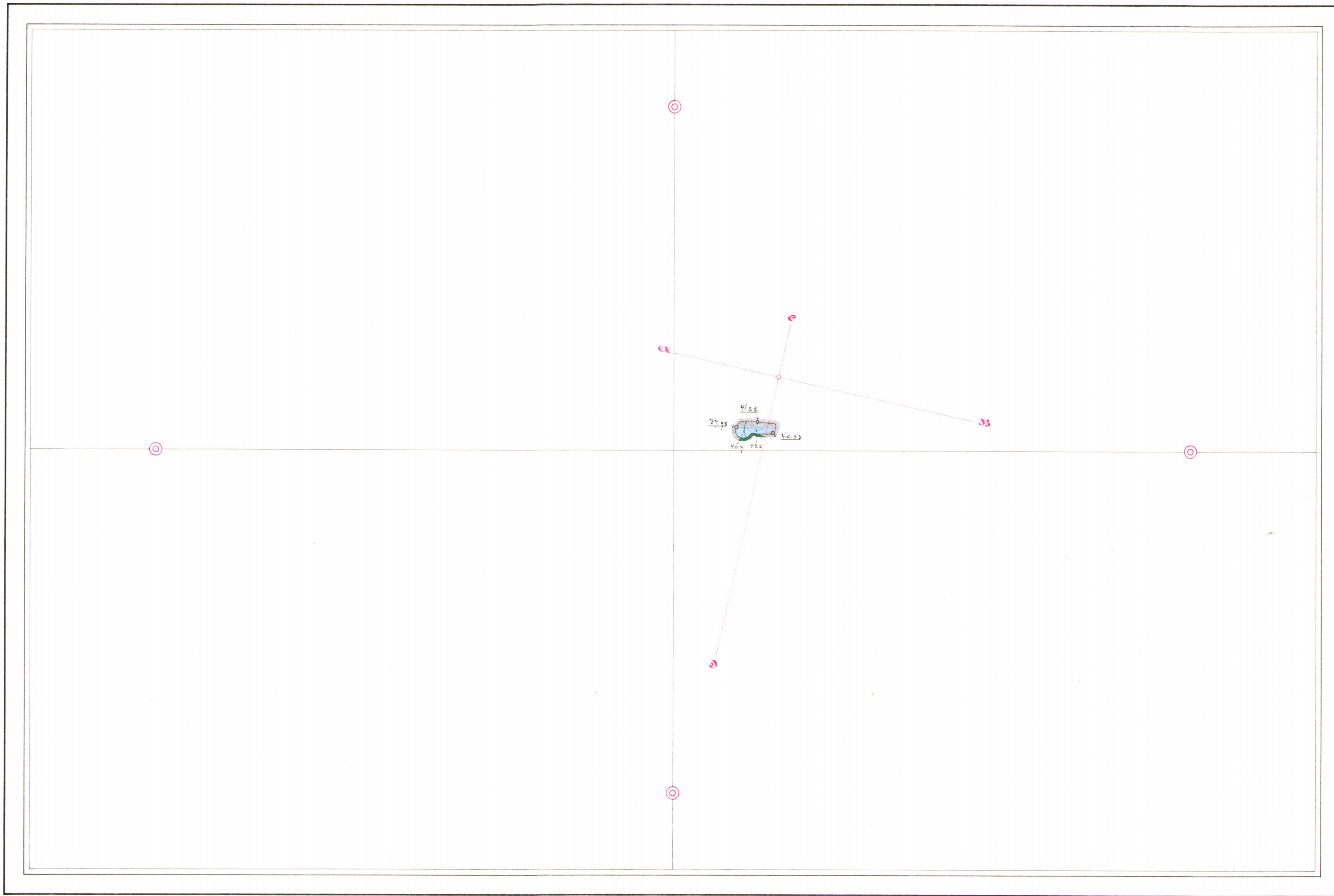

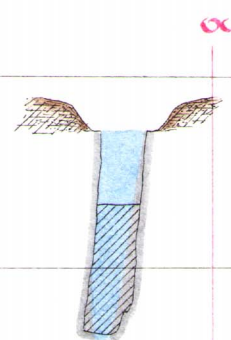
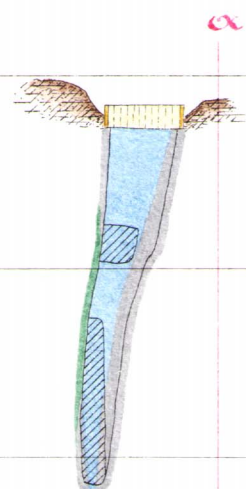
Fig. 4.

Ivärprofiler efter

D - e

F - G

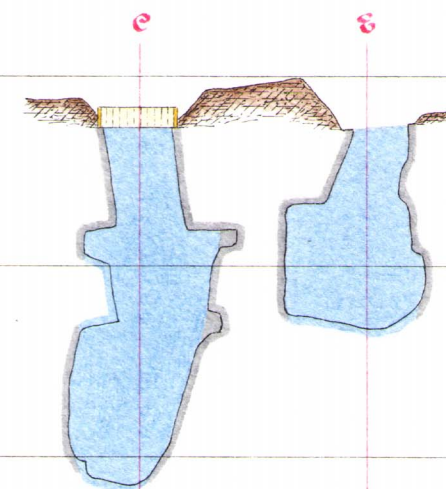

33

33

Längdprofiler

efter A-B

3

3

Beskrifning till "Karta" öfver
Knisgrufoan i Storbärkes socken
Stora Kopparbergs län.

Knisgrufoan är belägen på
en udde i sjön öfra Tillern omkring 1/2 mil från
Ludovika station samt strax intill den till Medje-
backen ledande landsvägen.

Ödelagd i början af 1850-talet, innumädes
Knisgrufoan ånyo 1870 samt erhöle nytt utmål
600 fot i kvadrat, den 28 augusti 1873. Sedan dess har
grufoan med undantag af ett par tillfällen icke be-
arbetats förrän år 1891, från hvilken tid brytningen
fortgått till en.

Omgifvande väjdens bergart utgöres af
granulit. Skostenen inom fyndigheten består enel-
lentid af kalk, i den södra grufoan delvis ersatt af
lagerarter. Mahnen hvars strykning är nordnordöstlig
samt sidostyrning några få grader åt östsydost, upp-
träder i smärre luser eller körtlar, mellanlagrade
af kalk samt lagerarter såsom pyroxen, granat, epidot
och knebelit. Mindre gäingar af diorit hafva iakttagits.

Mahnen är visserligen fattig, cirka
4% järn, men på grund af knebeliten ganska
manganrik, hvilket i förening med en låg fosfor-
halt gör densamma mycket lämplig till tackjärn
för bessemerstål. Magnetkis och sorfalkis äfvensom

arsenikkis förekomma dock, stundom i ganska stor
mängd, men hufvudsakligen såsom aflöj på släpp-
ytter, så att isen kunnat förekrädas. Vid bryt-
ningen har hittills malprocenten endast uppgått till
cirka 25%, så att malens brytningspris stått sig
relativt högt.

Från utmålet har malmen befrut till-
godgjord genom trene olika anbrätt, hvarvid det
vordestr snart återgåfs, emån hufvudsakligen endast
kalk derstädes blev anbräffad. I de bägge andra
öppningarne har malmen åpen vid nuvarande
bottnar minskat, så att den ej längre på grund
af den starka vatten tillökningen är brytvärd. I
botten i den nordligaste gruben förekommer den
bästa malmen längst åt norr, hvarmot förhållandet
i den södra är alldeles motsatt.

Till följd af sidostemens starka beskaffen-
het har brytningen verkställt genom sänkning och
fallning, utan att några stampningar behöft anbringas
såsom stöd.

För berg- och vattenuppfördrag har dels
hästkraft befrut använd, dels åpen hästkraft.

Infvan eges af Kammarherre Jakob-
Lijer, men har brytningen arrenderats af Ludvicens
Jernverks aktiebolag, som åpen för egen del använt
malmen.

Frängesberg, den 15 maj 1893.
K. G. Brummerberg.